

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχης

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

تليفون: 024822580 فاكس: 0235365880

Hungarian

Pápai üzenet a dicsőséges Feltámadás Ünnepre 2019

Az Atya, a Fiú és a Szent Lélek, az Egy Isten nevében. Ámin.

Krisztosz Aneszti! Alithosz Aneszti! Krisztus Feltámadt! Valóban Feltámadt!

Köszöntelek benneteket Szeretteim a Feltámadás Dicsőséges Ünnepeén, a mi keleti naptárunk szerint. Köszöntöm kopt közösségünket minden egyházmegyében és kopt templomban, mind az öt kontinensen. Köszöntöm az atyákat, a metropolitákat, püspököket, papokat, diakónusokat, és mindenkit, a fiatalokat, gyermekeket, előljárókat és minden kopt családot. Köszöntelek mindannyitokat ezen az ünnepen, amely a mi elsődleges örömünk. A feltámadásban való hitünk és hitvallásunk a kereszténység alapja.

Amikor a Feltámadás eseményeire tekintünk, ezt a három napot látjuk: péntek, szombat és vasárnap. A keresztfeszítés Péntekét, vagy a Nagy Péntek az örömteli Szombatot, amely a várakozás Szombatja, azután a feltámadás Vasárnapját, amely a győzelem Vasárnapja. Nézzük meg, mit írt Szent Pál, amikor a kereszténységről beszélt. Nagy filozófus és nagy teológus volt Ő. Tizennégy levelében sokat írt Krisztusról, az Egyházról, a feltámadásról és az örök életről. A korinthusiakhoz írt első levelének a 13. fejezetében egy halhatatlan himnuszt írt a szeretetről 13 versben. Az utolsó versben említette a hitet, a reményt és a szeretetet, ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet. (1 Kor 13:13). Ebben a háromban [ott van] az a három nap, amely megváltoztatta a világ történelmét és az emberiség életét.

Az első nap a keresztre feszítés napja, a Péntek. Erre utal Szent Pál, amikor a hitet említi. A keresztre feszítés napja a hit napja. Urunkat, Jézus Krisztust keresztre feszítették. Így imádkozunk mondván: „Ó Te, Aki a hatodik napon a hatodik órában keresztre feszítettél mindannyiunkért.” A kereszt, amelyen Urunk Jézus Krisztus megfeszítettetett, egy kinyilatkoztatás volt. Amint az Énekek Éneke említi: “Szerelmesem ragyogó és piros, tízezer közül is kitűnik.” (Énekek 5:10) Ragyogó és piros, ez a tisztaságot és a megváltás vérét jelképezi. “Tízezer közül is kitűnik” ez azt jelenti, hogy olyan, mint egy zászló. Igen, a Kereszt olyan magasra mutató volt, mint egy lobogó. Mivel az Úr Krisztus keresztre feszítettetett a Golgotán, Amint azt Szent Pál kijelenti: “Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve”. (Gal 2:20) Krisztustól nyert megváltásunk és üdvösségünk fundamentuma ez Péntek. Együtt állva a kereszt előtt, megemlékezünk a századosról. Amikor Krisztus oldalát lándzsával átszúrták, abból azonnal vér és víz jött ki. A százados ekkor felkiáltott az ismert szavakkal: “Bizony, Isten Fia volt ez!” (Mt 27:54) A százados hitvallása úgy tekinthető, mint a pogány világ tanúságtétele arról, amit Krisztus tett minden emberért. A te hited alapja ez a kereszt, amelyen az Úr Jézus Krisztus megfeszítettetett. Ő átváltoztatta azt a keresztet, amely a gyalázat, a szégyen és a halál jelképe és eszköze volt. Krisztus átalakította azt a dicsőség és büszkeség eszközévé, amely mindannyiunk büszkesége [lett].

Íme a keresztfeszítés Péntekje a hit napjává vált.

Ezután a Szombat következik, az öröm Szombatja. A várakozás Szombatjának és a remény Szombatjának is nevezzük. Ez az a kifejezés, amelyet Szent Pál használt, a remény napjának a valósága. Krisztus keresztre feszítettet, a kereszten meghalt, és a sírban eltemettetett. A tanítványok és mind az Ő szerettei várakoztak a feltámadás reménységében. Ez a reménység napja volt, ahogyan arról Krisztus a tanítványaihoz szóló utolsó beszédében szólt. Egyfajta félelem töltötte be tanítványai és szerettei lelkét. A sírban eltemettetett, de hol lehet Ő?

Ez volt a Remény Szombatja. Ez a nap, amikor virrasztva elolvassuk a Jelenések könyvét, az apokalipszis éjszakája. Olvasunk az [átmenetel] várakozásáról, a sötétségből a világosságra, és a világból az örökkévalóságba. Ez volt a Reménység napja.

Azután érkezett a Vasárnap hajnala, azaz a Feltámadás napja. A Feltámadás napja, [amely] a Szeretet napja. Figyeljük együtt, mit mond Szent Pál: “Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet.” (1 Kor 13:13) Az Úr Krisztus Feltámadása a mindenek iránti szeretet volt. Szent Pál nagy erővel mondja: “hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést, hasonlóvá lévén az ő halálához” (Fil 3:10) Ez a feltámadás személyes megtapasztalása, amely a mindenek iránti szeretet szeretet volt. Mert Isten nem hagyta a lelkeket szorongásban, szomorúságban és fájdalomban. Nem hagyta magára az embert ebben az állapotában. Isten a Vasárnap hajnalát választotta, hogy ez legyen az a nap, amelyet az ember számára alkotott, hogy azt szeretettel és vígassággal töltsse be. Az ember, akinek szívét az isteni szeretet betöltötte, az az ember képes örömben élni.

Honnan ered ez az öröm?

Ez akkor jön, amikor az ember szívét betölti a szeretet, és átérzi hogy Krisztus keze, amelyet a kereszten átszegeztek, megérintette őt, és az ő szívét. Annak a vérnek a cseppjeivel együtt, amely a kereszten kifolyt. Ezek a mindenek iránti szeretet vércseppjei, amelyek az emberek bűneiért és szenvedéseikért [ontattak]. Isten eljött, hogy feltámadjon a halálból Vasárnap hajnalán. Az Ő halálból való feltámadása a legnagyobb erejű ajándék, az emberiség iránti szeretetének bizonyossága.

Minden nap, amikor a nap kezdetén a reggeli imát mondjuk, az Ő dicsőséges Feltámadására emlékezünk. Minden héten, amikor vasárnap imádkozunk, Krisztus Feltámadásának napjára emlékezünk. A vasárnap lett a mi heti ünnepünk. Nevezhetjük azt az isteni szeretet ünnepének, mert az Isten szeretete kiáradt a szívünkbe. Szent Pál apostol a rómaiakhoz írt levelében mondja: “mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.” (Róm 5:5) Isten gondviselése a feltámadásban minden kopt-hónapban is megjelenik. A kopt hónap 29. napján ünnepeljük a Feltámadás, a Születés és az Örömhírvétel emlékét.. Azután minden évben 50 napon át, azaz hét héten keresztül ünnepeljük a Feltámadás dicsőséges ünnepét. Ezután kezdődik a nyolcadik hét, amely az örök és a mennyei életet jelképezi.

Köszöntelek benneteket Szeretteim! Kívánom, hogy legyen áldott és örömteli ez az ünnep. Legyen teljes az ünnep hittel, reménységgel, és szeretettel, de ami a legnagyobb, az a szeretet. Ez Krisztus szeretete, amelyet Isten kiárasztott minden emberre. Kívánom, hogy bővelkedjete minden jóban. Kívánok minden egyházmegyének és egyházi közösségnek jólétet és békességet. Szolgálatotok és szeretetetek áradjon mindenki felé. Krisztosz Aneszti! Alithosz aneszti! Krisztus Feltámadt! Valóban Feltámadt! Dicsőség Istennek mindörökké. Ámin.

Ramadra II